

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 07-05-2024
No. 2024.01518
Portefeuillehouder: Mackus
Team: Economie en Cultuur**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 7 mei 2024

Betreft: Schriftelijke vragen - Kwalificatie van nachtwinkels als 'supermarkt' dan wel 'gemakswinkel'.

Geacht college,

Zoals bekend mogen [supermarkten](#) vanaf 1 juli 2024 geen tabakswaren en aanverwante producten meer verkopen. In 2030 komt er bovendien een einde aan de verkoop van sigaretten bij [tankstations](#), hetgeen betekent dat tabak en daaraan gerelateerde producten na 2030 alleen nog maar in speciaalzaken en zogenoemde 'gemakswinkels' mogen worden verkocht. Het plan is dat vanaf 2032 alleen tabaksspeciaalzaken nog tabak mogen verkopen. Het doel van dit beleid is dat kinderen die nu opgroeien deel zullen uitmaken van een zogenoemde '[rookvrije generatie](#)'. Een van de redenen die de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport dan ook ten grondslag legde aan het verbod op de verkoop van tabakswaren in supermarkten per 1 juli 2024, is dat '[supermarkten uiteraard een plek zijn waar veel gezinnen en kinderen komen](#)'.

Momenteel kent onze stad een aantal nachtwinkels die voor hun omzet en dus voortbestaan in grote mate afhankelijk zijn van de verkoop van tabakswaren, waaruit vervolgens ook de meeste bijverkoop van levensmiddelen en etenswaren volgt. Bij de kleine uitbaters van de avondwinkels bestaat de, wat onze fractie betreft, gerede vrees dat als zij vanaf 1 juli 2024 geen tabakswaren meer zouden mogen verkopen omdat zij (volgens ons ten onrechte) aangemerkt worden als 'supermarkt' in de zin van het [wijzigingsbesluit](#) ten aanzien van het Tabaks- en rookwarenbesluit. Een verbod op de verkoop van tabakswaren zou voor deze kleine ondernemers het eind van hun levenswerk kunnen betekenen.

De vraag rijst dan ook of nachtwinkels momenteel niet abusievelijk worden aangemerkt als 'supermarkt', terwijl zij eigenlijk gekwalificeerd dienen te worden als 'gemakswinkel', hetgeen zou betekenen dat zij tot minimaal 2030 tabakswaren zouden mogen blijven verkopen. Immers, volgens de gangbare [definitie](#) is een gemakswinkel (ook wel *convenience store* genoemd) een 'klein formaat

winkel die zich voornamelijk richt op het bevredigen van de directe behoefte van de klant om producten snel en gemakkelijk aan te schaffen.’ Bovendien zijn deze winkels ‘normaliter dagelijks geopend voor langere uren dan traditionele supermarkten, waardoor ze een uiterst handige optie zijn voor drukke consumenten’. Ook bieden ze een ‘breed scala aan producten, variërend van versproducten, voorverpakte voedingsmiddelen, dranken en tabak’. Een gemakswinkel is doorgaans gelegen op een plek waar veel mensen komen, zoals [‘een treinstation, tankstation, of een centrale plek in de stad’](#).

Ook door uw college wordt in de [beantwoording](#) van onze schriftelijke vragen inzake ‘een aantal Vastelaovend-gerelateerde onderwerpen’ onderscheid gemaakt tussen ‘levensmiddelenzaken in Maastricht (zoals supermarkten)’ en de ‘voorschriften verbonden aan de ontheffingen voor nachtwinkels, als gebaseerd op artikel 1 onder f en 6’ van de Verordening Winkeltijden Maastricht 2015. Een en ander suggereert dat de nachtwinkels ook binnen de gemeente Maastricht reeds niet als ‘reguliere’ supermarkten worden aangemerkt. Bovendien merken ook andere grote gemeenten als [Utrecht](#) en [Rotterdam](#) de avond- en nachtwinkels aan als ‘gemakswinkels’ en expliciet *niet* als (mini-)supermarkten.

Kortom, wat onze fractie betreft, vallen de nachtwinkels in onze stad duidelijk onder de definitie van een ‘gemakswinkel’, en zijn zij geen ‘supermarkt’, zeker aangezien nachtwinkels met het oog op de toegekende openingstijden en door de aard van de winkel en het assortiment bij uitstek géén plekken zijn waar ‘veel gezinnen en kinderen komen’. Dat betekent tevens dat de verkoop van tabakswaaren door deze winkels dus niet van invloed kan en zal zijn op het al dan niet tot stand brengen van een ‘rookvrije generatie’, zoals het primaire beleidsdoel van het verbod is.

Een en ander heeft bij onze fractie de volgende vragen doen rijzen.

1. Kan het college nader uiteenzetten of de nachtwinkels in onze stad volgens haar aangemerkt moeten worden als ‘supermarkt’ of als ‘gemakswinkel’? Het zou erg gewaardeerd worden als de daaraan ten grondslag liggende argumenten en redeneerwijze uitvoerig toegelicht zouden worden.
2. Mocht het college tot de conclusie komen dat het hier toch een ‘supermarkt’ in klassieke zin betreft, deelt het college dan de mening van onze fractie dat de definitiebepalingen die door de rijksoverheid en anderen gehanteerd worden tot de nodige verwarring en onzekerheid leiden bij de uitbaters van nachtwinkels? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
3. In het geval het college de mening deelt dat een en ander inderdaad tot begripsverwarring leidt, is het dan bereid bij het Rijk om opheldering te vragen over wat de beleidsdoelstellingen en definities ten aanzien van de nachtwinkels als ‘supermarkt’, dan wel ‘gemakswinkel’ en de daarmee samenhangende verkoop van tabakswaaren precies zijn? Zo ja, kan uw college de raad zo spoedig mogelijk informeren over de uitkomst daarvan?
4. Mocht het college tot de conclusie komen dat de nachtwinkel inderdaad ten principale aangemerkt moet worden als ‘gemakswinkel’, welke gevolgen dient deze kwalificatie

volgens haar dan te hebben voor de mogelijkheid tot de verkoop van tabakswaaren na 1 juli 2024 en een eventuele wijziging van de Verordening Winkeltijden Maastricht 2015?

Hoogachtend,

Stephanie Blom
SP

Siem Verkoijen
VVD